

NEWS

Väggen talar alla språk

Ett samtal med museichefen dr Helene Vetter om salstexter som översätter sig själva.

3 augusti 2026, Tobias Engl

Hennes museum visar växlande utställningar och kämpade länge med skyltar som aldrig höll sig aktuella särskilt länge. Sedan ett år tillbaka arbetar museet med ScreenWay.

SW Helene Vetter, ett museum lever av sina väggar. Stör inte en skärm där?

HV Det var min första oro. Vi har hängt upp tryckta salstexter i över hundra år, och jag ville inte ha en lysande surfplatta bredvid en gammal mästare. Så vi valde skärmar som är matta, små och inramade i väggens färg. I dag frågar ingen besökare varför det sitter en skärm där. De bara läser.

SW Vad kan stå där som en tryckt skylt inte klarar?

HV Framför allt språk. Hos oss kommer grupper från hela världen, och en tryckt skylt är på tyska, kanske också på engelska. Våra salstexter byter språk med en knapptryckning, och den som vill kan få dem upplästa. För äldre besökare gör vi texten större utan att trycka en extra skylt. Det låter som en småsak. I vardagen är det enormt.

SW Och när en ny utställning ska upp?

HV Förr innebar det att skriva, sätta, trycka, laminera och hänga upp, med en veckas framförhållning. Nu skriver min kollega texterna på förmiddagen, och på eftermiddagen sitter de på väggen. Dessutom hämtar ScreenWay objektdata direkt från vår samlingsdatabas, så vi skriver ingenting två gånger.

SW Samlar ScreenWay då in data om era besökare?

HV Tvärtom, och det var viktigt för mig. Det finns inga kameror som läser av ansikten, och ingen räknar vem som står hur länge framför vilken tavla. Ett museum är ingen plats där man ska bli iakttagen, utan en plats där man ska titta. Den data som uppstår stannar i huset och i Europa. För en offentlig institution är det ett måste.

SW Skulle du göra om det?

HV Direkt. Och det finaste är att ingen märker något. Folk kommer för konstens skull. Att tekniken förblir osynlig är för mig det största berömmet.